

et tohhiwad omma loaga pörsad olla. Kas
nisugguse melega meie rahwas suremas tund-
misses rutto eðdasi lähhåb? Kassim ful.
Loido ja lïkumisse läbbi fossub innimesse
ihho rammo, luggemisse ning mõnda nág-
gemisse läbbi temma hing e rammo. Pu-
dub eßimenne, jáab ta ihho kaswo finni,
pudub teine, jáab ta waim pimedaks ja
núrriks. Weis ei móista munna-fogist egga
rummal ramatutest luggu piddoda. Temma
melest on feige alwem ramat feige parrem,
nago sedda Kalendrist náme. Tulleb „Pos-
timees“ ehk mõnni mu ja ütleb, et Eestirah-
wa seas veel poljo rummalust ja pimedust,
ebbausko ja winaorjust leida, siis on mitmel
mõkkad wingus ning ei tahha töeks tunnis-
tada, mis ommeti tössi on. Kust tulleb se?
Ei fuskilt muialt, fui fest, et rahwas näh-
hes ei näe ja kuuldes ei móista. Sellepär-
ast siis fa seitungi hindagi mu ei tahha
kuulutada, fui need feige terrasemad. — Oh,
et meie rahwas fa üksford hakkasid arro sa-
ma, et nenda tuimalt parremad páwad ei

peáse tullema. Peaks nad ommeti üksford
surema hole ja möistussega luggema hakk-
ma, mis neile saggedaste tössise wennalikfo
armastussega firjutakse!

Kirriko kaimissega, kus nad taewa
manna peaksid forjama, ep olle fa parremat
luggu. Efs olle veel nendo, et mitmed ei
tulle muul aial kirriko, fui omma laua-for-
val? Sesuggune ei tulle siis fa mitte Jum-
mala ou ja omma hing e önnistusse, waid
agga „forra párrast“, et mitte maenitsusse
egga trahwi alla ei langeks. On se nüüd
ristiünimesse wiis? Tenib se ðiete Jum-
matal, kes sedda agga fässo járrele muido
forrapárrast teeb ja mitte lapselikust armas-
tussest? Ei töeste mitte. Parako on meie
rahwa seas fa veel neid küllalt leida, kel
pühhapääw enne lounat suur tö-rut ja párr-
ast lounat nisamma suur förtso-rut tagga
on, kuhho mõnni ford 3 páwa weddelema
jáab, funni nalg tedda foio aia. — Ra fir-
riko sees ei pea ennast mitto ausal kõmbel
üllesse. Jutlusse aial slobbisevad ehk tukku.